

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 132 - Forslag til lov om dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Kuwait.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 9. marts 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (SF).

Peter Christensen

/ Ivar Nordland

Spørgsmål: Ministeren anmodes om at fremsende en oversigt over, hvor den indgåede overenskomst afviger fra den model, som Danmark tilstræber i forhandlinger med andre lande.

Svar: Den indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Kuwait er et udtryk for et kompromis mellem de to landes synspunkter. Overenskomsten indeholder derfor regler, som afviger fra den model, som Danmark tilstræber i forhandlinger med andre lande.

Nedenfor er omtalt de regler i overenskomsten, som afviger fra den model, som Danmark tilstræber i forhandlinger med andre lande.

Artikel 4 (definition af skattemæssigt hjemsted). Stk. 1 medfører, at fysiske personer, der er fuldt skattepligtige til Kuwait, alene anses som hjemmehørende i Kuwait i overenskomstens forstand, hvis de er kuwaitiske statsborgere. Stk. 2, litra c, medfører, at enhver enhed, der er stiftet i en af de to stater, anses som hjemmehørende i Kuwait i overenskomstens forstand, hvis denne stat deltager i enhedens kapital sammen med andre stater. Enheden anses dog kun for skattemæssigt hjemmehørende i denne stat, i det omfang den er ejet af staten.

Artikel 5 (definition af fast driftssted). Stk. 3 medfører, at et bygge-/anlægsvirksomhed danner fast driftssted efter 9 måneders varighed, hvor Danmark søger at få aftalt 12 måneders varighed. Tilsynsvirksomhed i forbindelse med bygge-/anlægsvirksomhed indgår desuden ved afgørelsen af, om der foreligger fast driftssted. Stk. 4 medfører, at ydelse af konsulentbistand m.v. danner fast driftssted efter 9 måneders varighed. Stk. 7 om den afhængige agent har en ændret formulering i forhold til tilsvarende regel i andre danske overenskomster. Stk. 8 om den uafhængige agent har en tilføjelse, om at en agent ikke anses som uafhængig, hvis hans virksomhed udelukkende udøves for et foretagende.

Artikel 7 (Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed). Stk. 6 har en særlig regel, som præciserer, at skattemyndighederne kan foretage en skønsmæssig opgørelse af indkomsten i et fast driftssted, hvis myndighederne ikke har de fornødne oplysninger.

Artikel 10 (Udbytte). Stk. 2, litra b, medfører, at den stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, ikke må beskatte udbyttebetalinger til den anden stat, regeringsinstitutioner i denne stat og selskaber ejet af denne stat, samt enheder som nævnt i artikel 4, stk. 2, litra c, som nævnt ovenfor.

Artikel 11 (Renter). Definitionen af renter i stk. 2 er udvidet i forhold til den sædvanlige definition, hvorefter renter omfatter indkomst af gældsfordringer, herunder obligationer og statsgældsbeviser. Udvidelsen medfører, at udtrykket renter også omfatter indkomst, der er undergivet samme skattemæssig behandling som indkomst af pengelån efter skattelovgivningen i den stat, hvorfra indkomsten hidrører.

Artikel 12 (Royalties). Reglen medfører, at royalties kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales, men denne stats skat må højst være 10 pct. af royalties bruttobeløb.

Artikel 13 (Kapitalgevinster). Artiklen indeholder ikke en regel om, at en stat kan beskatte gevinst ved afståelse af aktier i et selskab, hvis værdi for mere end 50 pct.'s vedkommende hidrører fra fast ejendom beliggende i denne stat. Endvidere indeholder artiklen ikke regler om beskatning af kapitalgevinst i tilfælde, hvor den ene stat har beskattet aktier eller aktiver i forbindelse med en persons flytning, henholdsvis flytning af ledelsens sæde for et selskab, fra den ene stat til den anden stat, og hvorefter den anden stat ved senere afståelse af disse aktier og aktiver alene kan beskatte gevinst, der opstår efter flytningen.

Artikel 15 (Bestyrelseshonorarer). Reglen medfører, at når en person, der er hjemmehørende i den ene stat, er medlem af bestyrelsen m.v. for et selskab i den anden stat, kan vederlaget for dette bestyrelseshonoraret kun beskattes i den førstnævnte stat.

Artikel 19 (Lærere og forskere). Artiklen omfatter tilfælde, hvor en lærer eller forsker, som er eller var hjemmehørende i den ene stat, efter invitation fra et universitet m.v. i den anden stat opholder sig i denne stat i en periode på op til to år udelukkende for at undervise eller forske. I så fald kan den anden stat ikke beskatte den pågældende af vederlaget for dette arbejde, hvis vederlaget er betalt af kilder uden for denne stat.

Artikel 20 (Studerende og lærlinge). Stk. 2 medfører, at hvis en studerende eller lærling fra den ene stat besøger den anden stat i studie- eller uddannelsesøjemed, skal den pågældende være berettiget til samme skattemæssige fritagelser og lempelser i den anden stat, som andre studerende og lærlinge er berettiget til.

Artikel 22 (Formuebeskatning). Danske dobbeltbeskatningsoverenskomster med andre lande har alene en artikel om formuebeskatning, hvis det andet land ønsker det.

Artikel 24 (Ikke diskriminering). Artiklen er helt anderledes formuleret som følge af Kuwaits særlige skattesystem.

Artikel 27 (Forskellige regler). Artiklen er indsat efter ønske fra Kuwait.

Derudover indeholder overenskomsten ikke en artikel om bistand ved inddrivelse af skatter.

Protokollen er indsat efter dansk ønske som følge af Kuwaits særlige skattesystem.